

РЕШЕНИЕ

№ 2338

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8403** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по предявен иск от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ж. И. М., чрез процесуален представител адв. И. М. от ПАК, срещу Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР – С., с цена на иска 300 лева, представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на отменено с влязло в сила решение Наказателно постановление № 301/07.05.2019 г., издадено от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ - С.. Претендира се присъждане и на лихва за забава върху неизплатената главница, както и на разноски по настоящото съдебно производство - държавна такса за образуването му и адвокатско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание ищецът, редовно призован, се представлява от адв. М., която поддържа исковата молба. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. Представя списък с разноски по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Главна дирекция „Национална полиция“ – С., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по исковата молба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че исковата молба е недоказана. Сочи, че не е открил в НАХД договор за адвокатска защита и съдействие, бордеро, разписка за платения адвокатски хонорар. Не възразява по присъждането на

заплатено адвокатско възнаграждение, ако съдът намери иска за доказан.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е НАХД № 98610/2019 г. по описа на Софийски районен съд, предмет на разглеждане по което е било Наказателно постановление № 301/07.05.2019 г., издадено от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ – С.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като взе предвид релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С влязло в сила на 15.04.2020 г. Решение от 13.11.2019 г., постановено по НАХД № 9860/2019 г. по описа на СРС е отменено Наказателно постановление № 301/07.05.2019 г., издадено от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ – С., с което, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗЧОД, на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 4, ал.1 от ЗЧОД.

От представените писмени доказателства в исковото производство се установява, че ищецът е бил представляван от адв. И. М., упълномощена надлежно съгласно писмено пълномощно на л. 19 по НАХД № 9860/2019 г., като управителя на дружеството [фирма] е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева за защита по посоченото НАХД 9860/2019г. по описа на СРС.

Разноските на ищеца в настоящото производство възлизат на 325 лева. Сумата от 300 лева същият е заплатил в брой на 05.08.2020 г. за адвокатска защита, видно от приложения договор за правна защита и съдействие (л. 6 гръб), а 25 лева е внесъл като държавна такса за образуване на настоящото дело.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният иск е процесуално допустим като предявен от страна, която има правен интерес от завеждането му и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него. След като са въведени твърдения за причинена вреда на ищеца, която е в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, е налице спор по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища - Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014 г. на ВКС и ВАС на РБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, а според чл. 4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на държавата и общините за вреди съдържа няколко елемента, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, актът, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, да са отменени по съответния ред; от тях да е настъпила вреда, както и да е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В случая вредите се претендират от незаконосъобразно наказателно постановление, с което съдът приема, че е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по смисъла на ЗОДОВ. Установено е, че с влязъл в сила съдебен акт е отменено НП № 301/07.05.2019 г., издадено от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ - С..

По своята правна същност наказателното постановление представлява държавновластнически правораздавателен акт, който се издава в опростено състезателно производство след сезиране за решаване на конкретен административнонаказателноправен спор, при самостоятелност и независимост на произнасящия се орган, неповратимост на решението му и отменимост единствено по съдебен ред. От друга страна, издаването на наказателни постановления представлява форма на административна дейност, свързана с налагане на санкции за неизпълнение или нарушение на административни задължения. В тази връзка съдът приема, че наказателното постановление, което е отменено по реда на ЗАНН представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и е основание за ангажиране на отговорността на държавата и общините.

С Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по т. д. № 2/2016 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС е разрешен въпросът и по отношение на причинната връзка между постановления незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Прието е, че при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла чл. 4 ЗОДОВ. Налице е и причинно-следствена пряка връзка между отмененото наказателно постановление и направените деловодни разноски, представляващи претърпяна загуба, съизмеряваща се с паричните средства, които ищецът е заплатил, за да реализира правото си на защита срещу незаконосъобразния акт на администрацията. Тези понесени разходи са в пряка и непосредствена връзка, и са извършени именно по повод защитата на ищеца срещу наказателното постановление. В случай, че такова не бе издадено от ответника, ищецът нямаше да направи тези разноски, съответно да претърпи имуществени вреди. Разноските са разходи по водене на делото. Разноските за правна защита са разходи за производството и включват възнаграждение за адвокат, ако такъв е ангажиран. Договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е форма за доказване. С него се удостоверява, както че разноските са заплатени, така и че са договорени. Само когато е доказано извършването на разноски в съответното производство, те подлежат на присъждане, като тяхното доказване е относимо към основателността на искането. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 6.11.2013 г., ОСГТК на ВКС, т. д. 6/2012 г., приложимо субсидиарно и за разноските в наказателните и административни производства.

Налице са и останалите изискуеми от закона предпоставки – причинени на ищеца имуществени вреди и причинно следствена връзка между претърпените вреди и отмененото наказателно постановление. Настоящият съдебен състав възприема тезата на ищеца, че са му причинени имуществени вреди, изразяващи се в разноски за процесуално представителство от адвокат, направени при обжалване на

незаконосъобразен акт на администрацията. Както се посочи по-горе, договореното възнаграждение е било в размер на 300 лева. Ето защо, съдът приема, че е доказано заплащане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, отразено в пълномощното. Това плащане се намира в пряка и непосредствена връзка с горесцитираното НП, отменено по съдебен ред, поради което същото се явява вреда, по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ, която следва да се репарира по настоящия исков ред, т. к. към момента на водене на производството пред СРС /изменението на ЗАНН, предвиждащо възможност за претендиране и присъждане на разноски е с ДВ, бр.94/2019г., считано от 29.11.2019г., а СРС е постановил своя съдебен акт на 13.11.2019 г. /преди въвеждането на специален ред в ЗАНН или друг процесуален закон, касаещ административнонаказателните производства/.

След като е липсвала процесуална възможност да се предяви и упражни претенцията за разноски в административнонаказателното производство от лицето, санкционирано неоправдано с административно наказание /в този смисъл ТР № 2/ 03.06.2009 г. на ОСК на ВАС/, се налага извод, че направените от него разноски за правна помощ в хода на това производство, приключило с отмяна на наказателното постановление, представляват имуществена вреда, която не му е възстановена в рамките на това производство.

В заключение, доказани са всички елементи на фактическия състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди.

Въз основа на изложеното съдът приема, че предявеният иск е основателен и доказан за претендираната сума от 300 лв., представляваща обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство при обжалване на цитираното НП, като вредата е пряк и непосредствен резултат от издаденото НП / Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. на ВАС по т. д. № 2/2016 г., ОСС, I и II колегия/. Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорната претенция за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана, а именно датата на предявяване на иска - 27.08.2020 г., до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ основателно се явява искането на процесуалния представител на ищеца за присъждане на разноски. От представения договор за правна защита и съдействие се установява, че ищецът е заплатил сума от 300 лева в брой. Внесена е и дължимата държавна такса в размер на 25 лева. Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, която норма е специална по отношение на чл.143 АПК, направените от ищеца разноски за адвокатска защита следва да се присъдят съразмерно на уважената част от иска. Искът се уважава изцяло за сумата от 300 лева, поради което на ищеца се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева. По този начин общата сума на дължимите му деловодни разноски възлиза на 325 лева, която сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца, като направени от него разноски в настоящото производство.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ - [населено място], да заплати на

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. М., обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени от отменено незаконосъобразно Наказателно постановление № 301/07.05.2019 г., издадено от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ – С., в размер на 300 /триста/ лева, ведно със законната лихва за забава, считано от завеждане на исковата молба в съда – 27.08.2020 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ - [населено място], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. М., сумата в размер на 325 /триста двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса и адвокатско възнаграждение по настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: